

Tillatelse

FOR

Foreningen til Bægnavassdragets regulering

TIL REGULERING AV STRANDEFJORD, VOLBUFJORD OG ØYANGEN I BÆGNAVASSDRAGET

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON 13. FEBRUAR 1981)

Ved kongelig resolusjon 13. februar 1981 er bestemt:

- «1. I medhold av vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 gis Foreningen til Bægnavassdragets regulering ny tillatelse til regulering av Strandefjord, Volbufjord og Øyangen i Bægnavassdraget på de vilkår og under de forutsetninger som er nevnt i Olje- og energidepartementets foredrag av 13. februar 1981.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringene i samsvar med det i ovennevnte foredrag inntatte utkast som gjeldende inntil videre.»

Vilkår

for ny tillatelse for Foreningen til Bægnavassdragets regulering til regulering av Strandefjord, Volbufjord og Øyangen i Bægnavassdraget.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon 13. februar 1981.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid. Konsesjonsvilkårene kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år fra 18. august 1976. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. vassdragsreguleringslovens § 10, post 2, siste ledd.

Dersom vassfall som ikke tilhører staten eller norske kommuner deltar i reguleringene eller blir medeiere i anleggene, gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 60 år fra 18. august 1976. Ved konsesjonstidens utløp har staten rett til å kreve disse vassfallseieres andeler i anleggene avstått uten vederlag.

Konsesjonen kan ikke overdras uten Kongens samtykke.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall i samme vassdrag nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vasskraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 2,— pr. nat.-hk.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 9,— pr. nat.-hk.

Etter 10 år fra 18. august 1976 kan fastsettelsen av avgiften tas opp til ny prøvelse.

Økningen av vasskraften beregnes på grunnlag av den økning av vassføringen som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne økning av vasskraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Hvis det blir vedtatt lovendring i vassdragsreguleringsloven vedrørende avgiftsberegningen, skal avgiften fra denne endrings ikrafttreden beregnes etter de nye regler. Plikten til å betale disse avgifter gjelder fra 18. august 1976.

Avgiften har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på

samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vassforbruket, samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 10, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer, for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig, herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, som de kan fås for fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innenlandske arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og prisstigning tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle tvist om dette avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige. Hva angår leveranser fra EFTA-land, vil dispensasjonsadgangen bli praktisert i samsvar med de forpliktelser som foreligger i forhold til disse land under forutsetning av full gjensidighet.

For overtredelse av bestemmelsene i denne post betaler konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av nintil 15 pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

5.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

6.

Anleggene skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. Utgiftene som er forbundet med dette, betales av anleggenes eier.

7.

Vassslippingen skal foregå overensstemmende med et manøvreringsreglement som Kongen på forhånd fastsetter.

Viser det seg at slippingen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen.

For så vidt vassslippingen foregår i strid med reglementet, kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til statskassen på inntil kr. 10 000 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

8.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske observasjoner, som i det offentliges interesse finnes påkrevet, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser markeres ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

9.

Etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement plikter konsesjonæren å bekoste:

1. Utsetting av yngel og/eller settefisk, herunder 2-somrig og eldre fisk, av aure eller annen laksefisk.
 2. Vilt- og fiskeribiologiske undersøkelser i reguleringsområdet, og
 3. Andre tiltak til fremme av vilt og fisket i reguleringsområdet som kan motvirke skader som følge av reguleringene såfremt det som derved vinnes står i rimelig forhold til kostnadene.
- Dersom pålegg gitt med hjemmel i punkt 1 ovenfor ikke kan effektueres ved levering av fisk fra eksisterende fiskeanlegg, kan konsesjonæren av Miljøverndepartementet eller den dette bemyndiger pålegges å foreta nødvendige utvidelser i anleggskapasiteten eller delta med andelsinnskudd i annet anlegg i distriktet.

10.

De vannfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vannfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører anleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten denne er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vannfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris.

Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles, kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1,— pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så

vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

11.

Når konsesjon er gitt, plikter konsesjonæren å innbetale følgende beløp med tillegg av 6 pst. rente fra 18. august 1976 som avsettes til næringsfond til kommunene:

Nord-Aurdal	kr. 3 600 000
Øystre Slidre	kr. 1 600 000
Vestre Slidre	kr. 1 200 000
Vang	kr. 800 000
Sør-Aurdal	kr. 800 000

Fondene anvendes etter nærmere bestemmelse av de enkelte kommunestyrer til fremme av næringslivet i kommunen. Vedtekter for næringsfondene skal være undergitt godkjenning av vedkommende departement.

12.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelse av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av post 2, 7 og 10 eller 12 første eller annet

ledd, kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake eller til at enkelte deltakers rett til å bruke reguleringsvatn faller bort, i samsvar med vassdragsreguleringslovens § 12, post 17, annet og tredje ledd.

For overtredelse av de i konsesjonen innfattede bestemmelser påløper en tvangsmulkt på kr. 1 000 pr. dag eller kr. 5 000 for hver overtredelse, såfremt det ikke er fastsatt annen straff for overtredelse av vilkåret. Mulkten kan inndrives ved utpanting.

13.

Dersom det skulle være behov for å benytte noe av reguleringsvannet til annet formål enn kraftproduksjon utover det enhver grunneier til vassdraget normalt har rett til å bruke i henhold til vassdragslovens §§ 14 og 15, kan departementet bestemme at en del av reguleringsmagasinet skal stilles til disposisjon til annet nærmere bestemt bruk. Brukere av denne del av magasinvolumet betaler reguleringsinvesteringsutgifter og driftsutgifter i forhold til det magasin de disponerer.

14.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Manøvreringsreglement

for regulering av Strandefjord, Volbufjord og Øyangen i Bægnavassdraget.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon 13. februar 1981.)

1.

	Nat.vst.	Reguleringsgrenser		Reg.høyde m
		Øvre	Nedre	
Strandefjorden:				
Nord for Ulnes bro (Granheimsfjorden)	353,77	355,27	349,27	6,0
Syd for Ulnes bro	353,77	355,27	348,27	7,0
Øyangen	670,58	676,58	668,28	8,3
Volbufjord	432,23	434,23	431,23	3,0

Høydene refererer seg til NGO's høyde-system.

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Etter lavvassperioden om vinteren skal magasinene søkes fylt så raskt som mulig, og de må senere ikke tappes lavere enn 1 m under HRV før 1. september. Det skal likevel ved manøvreringen has for øye at magasinenes flomvasstander og vassdragets flomvassføringer så vidt mulig ikke forøkes. Den regulererte lavvassføring som i dag gjelder i henhold til inngått avtale om driften av Skoltefoss kraftverk må ikke underskrides uten Olje- og energidepartementets samtykke og etter at fiskerisakkyndige har uttalt seg. Fra Strandefjorden skal avløpet, uavhengig av ovenstående fyllingsbestemmelser, i tiden 15. mai—15. september ikke underskride 10 m³/sek. og i den øvrige tid ikke underskride 2 m³/sek.

For øvrig kan vassslippingen skje etter konsesjonærens behov, dog slik at reglementet tas opp til fornyet behandling dersom det iverksettes en hovedutbygging i fallet mellom Øyangen og Strandefjord.

3.

Det avgis det til den alminnelige fløting nødvendig vann dersom ikke framføringen av tømmeret ordnes på annen måte.

4.

Det skal påses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende samt at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander samt observeres og noteres om det forlanges, nedbørmengder, temperatur, snødybde m. v. Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen kan forlange å få tilsendt utskrift av protokollen som regulanten plikter å oppbevare så lenge reguleringen består.

5.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement. Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet kan bestemme hvor damvokterne skal bo og at de skal ha telefon i sine boliger.

6.

Mulig tvist om forståelse av dette reglement avgjøres med bindende virkning av departementet.

7.

Viser det seg at vannslippingen eller reglementet medfører skadelige virkninger for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendig.

Endringer i reglementet kan bare foretas etter at de interesserte parter har hatt anledning til å uttale seg.